ΒΡΥΣΙΚΑ: Το όμορφο, γραφικό και ιστορικό χωριό μας.

Θαύματα της φύσης, μνημεία για τους ανθρώ πους.

Ένα τέτοιο θαύμα-μνημείο υπήρχε και στο χωριό μας. Δεξιά και δίπλα στον δημόσιο δρόμο που ενώνει τα Βρυσικά με το Ασπρονέρι και από κει με Παλιούρι και Μεταξάδες μέσα στο χωράφι του Τροχούλα Ηλία και κοντά στο σύνορο υπήρχε ένα τεράστιο αιωνόβιο δέντρο, ένα "Καραγάτσι" που έγινε γνωστό στην περιοχή με το όνομα "Τρουχούλα του καραγάτσ¨.

Ποιος ξέρει πόσες δεκάδες χρόνια, ίσως αιώνες, ορθώνονταν εκεί, τεράστιο και περήφανο να διατρανώνει και να διαλαλεί τη δύναμη της φύσης και τη μεγαλοσύνη και σοφία του Δημιουργού. Έλεγαν στο χωριό ότι για να αγκαλιάσουν τον χοντρό κορμό του χρειάζονταν δεκαπέντε μεγαλόσωμοι άντρες. Θυμάμαι, γύρω στα 1953 ο δάσκαλος μας (Διάκος Δημήτριος) μας πήγε εκδρομή στο μέρος εκείνο για να δούμε και να θαυμάσουμε το Καραγάτσι του Τροχούλα. Μας έβαλε όλους τους μεγάλους μαθητές, καμιά εικοσαριά, να κάνουμε κύκλο γύρω από το δέντρο και να ανοίξουμε τις αγκαλιές, να πιαστούμε σαν αλυσίδα και να αγκαλιάσουμε το δέντρο, οι μικρές αγκαλιά μας δεν έφτασαν και μόνο όταν προστέθηκε στον κύκλο μας και ο δάσκαλος τότε μόνο έκλεισε ο κύκλος μας και καταφέραμε να αγκαλιάσουμε τον χοντρό κορμό του.

Σήμερα, δυστυχώς, δεν υπάρχει το παραμικρό ίχνος για να δείχνει την παρελθούσα ύπαρξη του.

Ασυγχώρητη η ενέργεια των προγόνων μας να καταστρέψουν αυτό το φυσικό θαύμα.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ